

lignende Lønningsforbedring for disse Embedsmænd som den, han nu foreslaar. Men skal Skylden lægges paa Lønningsudvalget, ser jeg ikke, hvorfor den ikke med samme Ret kunde lægges paa Hæruddvalget; thi under dette hører Lønningslovene baade for Hæren og Søværnet, og de ere heller ikke komne frem endnu. Hvorvidt dette Arbeide er fremmet, derom har jeg ingen Kundskab. (N. P. Jensen: Der er ikke begyndt paa dem endnu). Der er ikke endnu begyndt derpaa siger det ærede Medlem; og saa er da vistnok dette Udvalg ligesaa skyldigt som Lønningsudvalget. Jeg kan altsaa ikke se, hvorfor dette statskassens Lønningsudvalg, havde jeg nær sagt, alene skal bære hele Skylden. Den ærede Minister ankede over de mange Oplysninger, som vare begjærede af Udvalget, og som var det eneste han havde hørt deraf. Der er allerede dertil bemærket, hvad den ærede Minister ogsaa har maattet indrømme, at der under den forrige Behandling af Lønningslovene af de vedkommende Udvalg blev begjært Oplysninger i et ganske anderledes Omfang end af det nuværende; thi det, der er begjært, er i Virkeligheden forholdsvis ikke meget. Der er imidlertid en Skrivelse, som den ærede Minister gjentagne Gange er kommen tilbage til, baade da han omtalte Sagen ved Finantslovens 2den Behandling, da jeg desværre ikke var tilstede, og nu. Det er en Skrivelse, som unegtelig kræver en hel Del Oplysninger, som man kunde ønske om Lønningerne i deres Almindelighed; men jeg tror, at Alle, naar de lærte den at kjende, ville finde den fuldstændig begrundet, og at det var et naturligt Ønske, at man fik disse Oplysninger, inden man gjorde sit Arbeide færdigt, saa jeg tror ikke, at den ærede Minister her kan skyde sig ind under, at det er den Slags Ting, som intet Menneske iforveien kunde tænke paa, at et Udvalg kunde begjære. Det var heller ikke fra en enkelt men fra alle Sider i Udvalget, at man ønskede disse Oplysninger. Jeg skal tillade mig at oplæse en Del af Skrivelsen, den er ikke saa lang, saa jeg haaber, den ærede Formand ikke har Noget derimod; deraf vil Thinget bedst kunne skjønne, om det er saa urimelige Fordringer, Udvalget har stillet til Ministeren. Der er først omtalt den Omstændighed, at ikke alle Lønningsforslagene ere blevne forelagte, og at man ikke vidste, om det vilde ske ad Aare eller ikke, og dertil søies: „Det er imidlertid, som allerede antydet, efter Udvalgets Formening af Vigtighed, ogsaa med Hensyn til de nu forelagte, de forskjellige Embedsagene omfattende Lønningslove, at erholde et Overblik over Lønningsforholdene i det Hele, ikke blot af Hensyn til den Indskydelse, saadant naturligen synes at maatte faae paa Bestemmelsen af, hvorvidt det kan anses forsvarligt ligeoverfor Statskassen at gaa ved Saffattelsen af de enkelte Lønningers Størrelse, særligt naar der er Tale om en For-

højelse af de nuværende Lønninger, men ogsaa af Hensyn til, at der selvfølgelig bør være et vist Forhold mellem Lønningerne for de forskjellige Embedsklasser, de militære og de civile, Domstolene og Administrationen, den centrale og den lokale o. s. fr. Udvalget maatte til den Ende anse det for meget ønskeligt at erholde dels en samlet Oversigt over de nu gjældende Embedslønningers Beløb i det Hele og henført under de forskjellige Forvaltningsgrene, samt ordnet Klassevis efter Lønningernes Størrelse saaledes, at de i denne Henseende nogens kunde tilsvarende Embeder i Militær- og Civil-etaterne, de judicielle og de administrative o. s. v. sammenstilles med Tilføjelse af, hvorvidt de ere pensionsberettigede eller ikke, dels en paa lignende Maade affattet Oversigt over, hvorledes Sagen vil stille sig efter den foreslaaede og eventuelt yderligere paatænkte Ordning.“ Dernæst udtales et Ønske om at faae at vide, hvorvidt Ministeriet har paatænkt at fremlægge Forslag til Gjennemsyn af den almindelige Lønningslov af 26de Marts 1870, af hvilken navnlig § 4 vistnok maa trænge til Omarbejdelse efter de Forslag, der ere forelagte for Thinget. Jeg kan ikke tro Andet, end at det høie Thing vil finde, at disse Ønsker ere meget billige og fuldstændig nødvendige, naar Udvalget skal røgte sit Arbeide forsvarligt, men ikke desto mindre har Udvalget netop for at fremme Sagen ikke standset sit Arbeide, fordi det endnu ikke har faaet Svar, men fortsat det baade før og efter Affjendelsen med al den Flid, det har været i Stand til. Med Hensyn til den Dygtighed, Udvalget besidder, og som den ærede Minister betvivlede, da er det jo Noget, som Thinget maa afgjøre; det er Thinget, der har valgt de paagjældende Mænd til Udvalget, og Thinget vil ogsaa dømmе om deres Arbeides Frugt, naar det foreligger. Det turde være noget forhastet at dømmе derom, naar man slet ikke kender Noget dertil. Det kan naturligvis fra Regjeringens Standpunkt være meget ubehageligt at faae saadanne Forespørgsler; for Regjeringen var det vel det Behageligste om Udvalget og Thinget i det Hele kunde være fuldstændig enige med Regjeringen i de Krav, der ere stillede; den vilde vel finde det i sin Orden, om vi omtrent ubeset vilde gaa ind paa de Forslag, som bleve forelagte. Men Thinget har jo ogsaa sin Pligt, den at handle efter sin Overbevisning om, hvad der er forsvarligt lige overfor Staten i det Hele, og ikke netop efter, hvad Regjeringen anser derfor, og det undrer mig, om den ærede Minister skulde tro, at han var i en saa fuldstændig Overensstemmelse med dette Thing, at han kunde vente, at man temmelig let vilde gaa ind paa de foreslagte Forslag og gjøre dem færdige i den Tid, han ansaa for rimelig. Den ærede Minister erkærede det for en almindelig Antagelse, at de Lønninger, der vare fastsatte i 1870, vare altfor